

Tereza STŘELBOVÁ, *Mezi uměním a politikou. Emil František Burian ve 30. letech 20. století. (Komparace periodik Kulturní večerník D 34 a Program D).* Bakalářská práce Historického ústavu Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice 2010, 68 stran včetně 9 příloh.

Posudek oponentky:

Tvůrčí osobnost E. F. Buriana je v českých kulturních dějinách 20. století zatížena dvojnásobným nákladem: Burian jako přední tvůrce experimentátor a Burian jako přední levicový tvůrce. Kombinace obou významových hodnot může být a často také byla překážkou objektivního badatelského uchopení. Jestliže ideologické interpretace od padesátých let výše nahlížely jeho tvorbu výhradně levicovým, respektive komunistickým úhlem pohledu, po roce 1989 se Burianova názorová východiska často stala důvodem k zpochybňování jeho umělecké role. Jakkoliv byl E. F. Burian osobností lidsky velmi složitou, ba rozpornou, jeho dílo ze společensko-politického kontextu separovat nelze. Proto je tematická volba předkládané práce Terezy Střelbové nejen vhodná, ale i potřebná. Za šťastné považuji i časové vymezení, neboť právě třicátá léta 20. století byla zatěžkávací zkouškou směrů, názorů a cílů české kultury a jejích představitelů. V nich se – „mezi uměním a politikou“ – formoval rovněž E. F. Burian.

Rozvržení práce odpovídá autorčinu záměru. V prvních dvou kapitolách zdařile výtěžila základní informace o formování české levicové kultury a o biografické faktografii E. F. Buriana. Teprve v následujících kapitolách si začíná klást konkrétní otázky směřované do materiálu Kulturního večerníku D 34 a Programu D, uměleckých časopisů, v nichž Burianova publicistika otvírá méně známé pohledy na jeho „zprostředkovatelskou“ roli v české společnosti. Autorka dobře charakterizuje strukturu i zázemí obou Burianových časopisů, dokáže si poradit i s výkyvy v periodicitě či v obsahové skladbě, umí srovnávat a dovozovat na základě analogií. Poslední pátá kapitola věnovaná „Děčku“, vrcholu „uměleckého i politického“ Burianova života, obohacuje známou faktografii zpřesňujícím pramenným materiálem. Nové možnosti otevírá i Závěr práce, kupříkladu připomenutím nových interpretací Burianovy rozhlasové tvorby.

Předkládaná práce splňuje očekávané požadavky, je napsána kultivovaným jazykem a téměř bez jazykových prohřešků. Poněkud zmatečně je uspořádán soupis pramenů (periodika patří pod vydané prameny, výběrová bibliografie E. F. B. zde měla tvořit samostatný oddíl, posledních pět položek 1. 3 mělo být obsahem dalšího oddílu – memoáry?). K tomu je možné připomenout i nevyužité paměti herců. V této

souvislosti by nebylo od věci přihlédnout rovněž k Hedbávného radokovské monografii Zpráva o jednom osudu. Konečně v soupisu literatury postrádám zejména práce J. Rauchové, která se sledovanému aspektu české kultury dlouhodobě věnuje.

Bakalářskou práci Terezy Střelbové doporučuji k obhajobě a hodnotím ji stupněm

v ý b o r n ě.

V Českých Budějovicích 8. června 2010

doc. Dagmar Blümlová, CSc.